

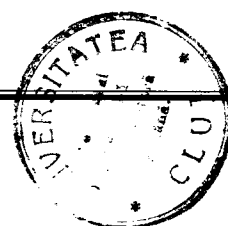
ABONAMENTUL:
PE AN 3 COR. 20 FIL.
„1/2” 1 „ 60 „
„1/4” — 90 „

IN STREINĂTATE:

PE AN 6 FRANCI.
„1/2” 3 „
— 0 —

Numeri singuratici se vënd
în Cluj cu 5 fileri, într'alte
locuri cu 6 fileri.

RĂVAȘUL

INSERTIUNILE
se plătesc după mări-
mea locului ce ocupă;
fiecare cm. □ costă o-
dată 10 fil., de 2 ori
8 fil., de 3 și mai multe
ori 6 fileri.

ADRESA:
„RĂVAȘUL”
CLUJ, — KOLOZSVÁR
6. JÓKAI-UTCA 6.

Redactor resp.: Dr. IULIU FLORIAN

Apare în fiecare Sâmbătă

Proprietar-editor: Dr. E. DĂIANU

Cuvinte părințești.

(Urmare și fine).

Căci, — și aceasta va fi bine a o spune din nou spre a învăpăia râvna servitorilor lui D-zeu, — acum este foarte mare și crește pe zi ce merge numărul acelor, cari în ale religiunii sunt de tot neștiutori ori au despre D-zeu și din credința creștinească numai atâta cunoștință, cât le este cu putință, ca în mijlocul luminii adevărului catolic să trăiască ca și niște închinători de idoli. O, câți nu sunt aceia, nu zicem prunci, ci ajunși la vârstă bărbătească, ba și la bătrânețe, cari de loc nu cunosc tainele cele mai de frunte ale credinței; cari auzind numele lui Christos răspund: »Cine este, — ca să cred întru dînsul?»¹⁾ — Ei de aceea nu se știu vinovați de păcat, că samână și nutresc ură împotriva altora, că închii însoțiri de cele mai nedrepte, că apără afaceri necinstite, că cuprind averile altora cu cămătărie mare și sevrșesc alte fărâdelegi de felul acestora. Ei de aceea, necunoscând legea lui Christos, carea osândește nu numai sevrșirea fărâdelegilor urite, ci și numai cugetarea și pof-tirea lor plinită cu știință, — ei necunoscând legea lui Christos, deși poate din vre-o cauză să cam conțenească dela plăceri urite, totuși neavând altuică întru sine nici o religiune, nutresc gândurile cele mai fărâdelege înmulțind preste përul capului său fărâdelegile. — Aflăm de bine a o mai spune încă odată: acestea se află nu numai la țară și în poporul de rând cel lipsit, ci poate că încă mai adese ori între oameni de poziție mai înaltă și chiar și între aceia, pe cari îi umflă știința, cari încrezându-se în cultura deșeartă socotesc, că le este iertat, să ridă de religiune, și »câte nu știu, hulesc».²⁾

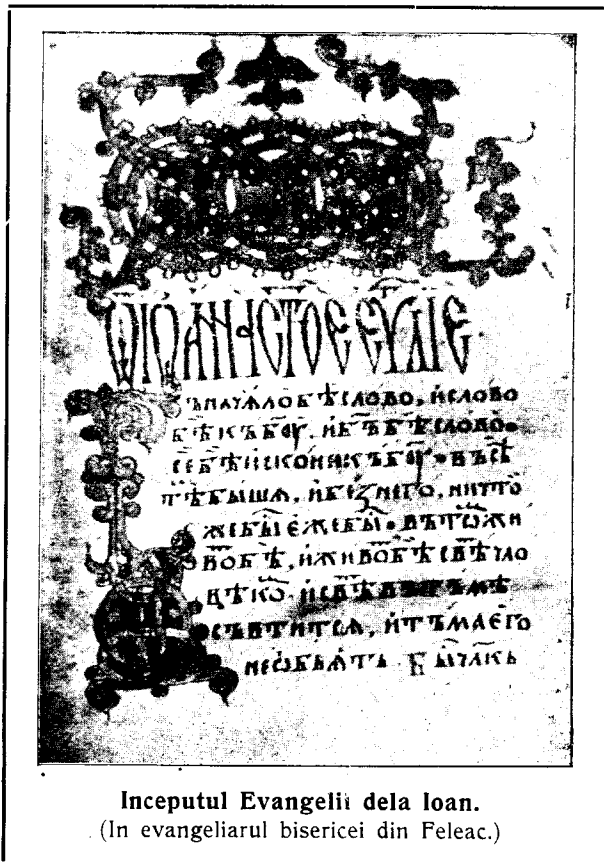
Iară acum dacă înzădar se așteaptă seceriș dela o țarină, care n'a primit sēmânța, cum ai putea să aștepti pogoritori cu năravuri bune, dacă ei n'au fost învățați la timp potrivit întru învățătura creștinească? Pe dreptul urmărim din aceasta, că după ce în zilele noastre credința a lăncezit așa de tare, cât în mulți s'a stins aproape cu desevirșire, slujba sf. catechisării sau se plinește prea a lene sau a încetat de tot. Căci nebunește ar lucra acela, carele spre a se scuza ar zice, că credința ni-s'a dăruit ca un dar hărăzit și în sfântul botez s'a vërsat în fiește cine. Firește, că este adevărat, că am primit virtutea credinței toți, câți întru Christos ne-am botezat; dară sēmânța aceasta prea dumnezeiască »nu crește — și face ramuri mari»³⁾ dacă este lă-

¹⁾ Io. 9, 36.

²⁾ Iuda 10.

³⁾ Mr. 4, 32.

sată de sine și așa zicând din puterea cuprinsă într'însa. Doară în om se află dela naștere și puterea de a înțelege, dară și ea are lipsă de cuvântul de mamă, pentru-ca ea așa zicând trezită fiind să treacă în faptă, precum se zice. Tot asemenea se întâmplă și cu omul creștin, carele

Inceputul Evanghelii dela Ioan.

(In evangeliarul bisericeii din Feleac.)

născându-se din nou din apă și din Spirit sfânt, are întru sine credința concepută, dară are lipsă de instrucțiunea bisericeii, ca să se poată nutri și să se poată crește prin tr'însa și să aducă rod. De aceea a scris Apostolul: »Credința este din auz, iară auzul prin cuvântul lui D-zeu».¹⁾ Iară ca să arete lipsa instrucțiunii, a adaus: »Cum vor auzi fără de vestitori?»²⁾

Dacă din cele ce am spus până aci se dovedește, cât de însemnată este instrucțiunea religioasă a poporului, atunci caută să ne fie grija cea mai de frunte, ca legea catechizării care, ca să grăim cu cuvintele înaintașului nostru Benedict XIV., este instituțiunea cea mai de folos spre mărirea lui D-zeu și spre mântuirea sufletelor,³⁾ să rămână pururea în putere ori să se renouască, pe unde nu se bagă în samă. — Voind deci, Vene-

¹⁾ Rom. 10. 17.

²⁾ L. c. 14.

³⁾ Constit. »Etsi minime« 13.

abili Frați, să plinim slujba aceasta preînsemnată a apostoliei celei mai înalte și ca un lucru așa de mare să se păzească pretutindenea unul și acelaș obicei, cu autoritatea noastră supremă rënduim și poruncim strins, să se păzească și plinească în toate diecesele, cele ce urmează.

I. Toți parochii și peste tot câți poartă grija sufletelor, în toate Duminecile și sërăbătorile de peste an, netrecându-se nici una să învețe câte o oară întreagă pe prunci și prunce din catechism despre cele ce fiește cine trebuie să le creadă și să le plinească, pentru ca să dobândească mântuirea.

II. Aceiași să gătească în anumite timpuri ale anului prin instrucțiune neîntreruptă de mai multe zile pe prunci și prunce la primirea vrednică a tainelor pocăinței și confirmațiunii.

III. În toate zilele Păresimelor și de va fi de lipsă și în alte zile după sërăbătoarea Paștilor, să învețe cu instrucțiuni și admonițiuni potrivite tot asemenea și cu grije de tot deschilinită pe tineri și tinere, ca să primească întru sfințenia întâia dată sfințele la altar.

IV. În fiecare parochie să se înființeze în chip canonic însoțirea catechisării creștinești. Printr'însa parochii, mai ales pe unde numărul preoților este mic, vor avea laici de ajutători în catechisare, cari se dedică spre slujba aceasta de învățatori atât din râvnă pentru mărirea lui D-zeu, cât și spre a dobândi sfințele indulgențe, cari le-au împărțășit Pontificii romani în măsură prea bogată.

În orașele mai mari și mai ales în acelea, în cari s'au deschis universități, licee, gimnasii, să se înființeze școli religioase spre a instrui în adevărurile credinței și în legile vieții creștinești tineretului, care umblă în școli publice de acelea, în cari nu se face nici o pomenire despre religiune.

VI. Iară fiindcă mai ales în zilele noastre cei ce sunt mai înaintați în vârstă au lipsă de instrucțiune religioasă, întocmai ca și pruncii, parochii și toți ceialalți, cărora s'a încredințat grija sufletelor, afară de obicinuita omilie despre Evangelia, care are să se rostescă în fiește-care zi de sërăbătoare în biserica parochială să facă și credincioșilor catecheză, în cuvântare ușoară și după priceperea oamenilor în o oară anumită, care o socotesc mai potrivită ca într'însa să se adune mult popor, dară afară de oara aceea, în care se catechisează pruncii. În lucrul acesta folosească-se de catechismul Tridentin firește așa cât în patru, ori cinci ani să treacă peste toată materia, care sună despre simbolul credinței, despre sf. taine, cele zece porunci despre rugăciune și despre poruncile bisericeii.

Acestea le rënduim, Ven. Frați, și le poruncim Noi cu autoritatea apostolească. Iară slujba voastră va fi acum să faceți, ca ele în diecesa fiește căruia

FOIȚA RĂVAȘULUI

Din vremuri.

Din vremuri — doină — tânguești
Comoara Ta de jale.

Din vremuri — doină — tânguești,
Și doruri stânse ne trezești
Cu cântecele Tale.

Cu jalea Ta din alte vremi
Ne zmicuri nenorocul.

Cu jalea Ta din alte vremi
Trecute visuri ne rechiemi
Și nu ne 'ncepe locul.

În pacea blândă a inserării
Ne rescolești tot patimi.

În pacea blândă a inserării
Ne zbuțuimi ca talazul mării
Și ne trezim în lacrimi.

Emil A. Chiffa.

Domnișoara.

După biserică, cu sufletele luminate de cântările mărețe dela praznicul învierii, cu ochii umezi de bucurie, oamenii în haine albe, strălucitoare, femeile cu ii și cătrinte bogat înflorite, se împraștiau pâlcuri, pâlcuri. Doi bătrâni, cu ochii albaștri spălăciți, nu se mai puteau despărți.

— »Câte predicății și căzani am auzit noi mă Gligore? Aproape de un veac facem și noi umbră pământului, dar ca aceea de azi a d-lui părinte, n'am mai auzit. Eu cred, că nici vlădica nu le-a spune mai cu suflet».

— »Vezi, că are d-lui și o bucurie mare la inimă acum, că uite D-șoara, fata d-lor, pare că-i o floare înflorită. Ș'apoi așa e firea omului. Ia-mă de pildă pe mine. Eu când is voios, vin cu jumătatea de rachiu din crișmă acasă, și-mi pun baba de închină în rînd cu mine. Și cânt, măi frate, ca'n vremile celea bune. Cum ar fi azi. Simțesc, că voi avea un chef minunat, și pare că'mi vine să-mi îmbăt babă».

— »Mai încet numai Tomo, gândește: beție și întâia zi de Paști! Se potrivește?»

— »Acum acestea le-am zis eu așa ca'ntr'o însuflețire. Dar uită colo. Că frumoasă s'a făcut d-șoara, dai-ar Dumnezeu noroc cu carul!»

Prin mulțimea înflorită din jurul bisericii, d-șoara, la dreapta preotesei, într'o ușoară haină albastră, pare-că nu calcă pe pământ, ci plutește așa ca într'un vis. Era mai înaltă ca soția cumințe, oacheșe, a popii, și din când în când își pleca fruntea albă, ca și când ar fi voit să-o privească pe mamă-sa în ochi. Românașii le făceau drum, descoperindu-și capete.

»Vezi mamă, cât e de bine aici în sat. Te cunosc toți și te cinstesc. Dar să vezi la oraș, când mergeam la plimbare! O, eu cred, că oamenii la orașele mari se indobitocesc pe zi ce merge».

— »Las'acum n'ai să mai mergi nicăiri. Ai învățat destul. Eu cred, că la femei prea multă învățatură, luminându-le mintea, le întunecă inima».

Vr'o cinci codane de fete se țin mereu în urma preotesei și a d-șoarei. Privesc mirate la rochia frumoasă a fetei, la trupul svelt, mlădios, și așa un fel de uimire li-se arată în ochii aprinși și pe fețele înflorite. Șopotesc tainic între ele, zimbesc din când în când, își spun așa mai la ureche câte-o vorbă, apoi iar tac.

Părul bogat, negru, al d-șoarei, strălucea sub lumina albă a soarelui. Pălăria ușoară acoperea puțin din bogăția lui. — Și fetele din urmă se gândiau la năfrămile lor, — frumoase nu-i vorbă, dar părea, că tot le-ar sta mai bine cu-o așa pălărie de paie, și se ciudeau.

mai departe să veghiați și să purtați grijă cu autoritatea voastră, ca cele ce poruncim, să nu se dea uitării, ori, ceea ce e tot atâta, să nu se plinească a lene și nu la fel. Pentru-ca aceasta întru adevăr să se încunjure, trebuie să recomandați și să legați neîncetat de suflet, ca parochii să nu țină instrucțiunile catechetice nepregătiți, ci numai pregătindu-se mai înainte în chip sirguincios; pentru-ca să nu se grăiască cuvinte de ale înțelepciunii omenști, ci «*întru dreptate și întru curăția cea d-zeească*»¹⁾ ei să urmeze pilda lui Christos, carele deși arată «*cele ascunse din începutul lumii*»²⁾ totuși grăia toate «*în asemănări poporului, și fără asemănări nu le grăia lor*»³⁾ Știm, că Apostolii învățați de Domnul, au făcut tot asemenea; că Grigorie cel mare zice despre ei: «*Ei purtau grijă foarte mare, ca popoarelor celor neînvățate să le predice lucruri ușoare de înțeles și potrivite priceperii lor, iară nu cele mai înalte și cele grele de înțeles*»⁴⁾ Iară în cele ce privesc religiunea, în zilele noastre oamenii, cea mai mare parte, au să se numere între cei neînvățați.

Nu vom mai departe, ca din o atare sirguire spre instrucțiune simplă să ajungă oare cine la convicțiunea că în felul acesta de a tracta nu este lipsă de nici o osteneală și de nici o meditare: chiar dimpotrivă le pretinde acestea în măsură mai mare, decât ori care alt fel. Cu mult mai ușor se află cuvântător, carele grăește mult și în chip strălucit, decât catechetul, carele să păzească o instrucțiune, care să fie vrednică de laudă în toată privința. Așa dară ori ce ușorință de a cugeta și de a grăi ar avea oare cine dela fire, să fie totuși convins tare, că el despre învățătura creștină nici când nu va grăi cătră prunci ori cătră popor cu rod pe sama sufletului fără numai dacă se va fi făcut destoinic prin multă încordare a minții. A bună samă se înșală aceia, cari încrezându-se în neștiința și în mintea târzie a poporului socotesc, că în lucrul acesta pot să-și permită neglijența. Dimpotrivă cu cât mai neînvățați ascultători are cine-va, cu atât mai mare caută să-și fie răvna și sirguința, de care se folosește, ca să potrivească priceperii mai slabe a neștiutorilor, adevărurile cele înalte și așa de depărtate de priceperea obștei, că doară ele le sunt de lipsă și lor întocmai ca și celor pricepători spre dobândirea fericirii de veci.

Acum să ni se dea deci voe, Venerabili Frați, ca în partea aceasta cea din urmă a epistolei noastre să ve agrăesc cu cuvintele lui Moisi: «*Cine este cu D-zeu? Să vină la mine*»⁵⁾ Luați aminte, rugămu-vă cu dinădinsul, ce pagubă mare a sufletelor se naște singur numai din necunoașterea lucrurilor d-zeești. Poate că în diecesa fiește căruia din voi spre folosul turmei încredințate voue sunt înființate multe lucruri de folos și chiar vrednice de laudă; dară mai pe sus de toate purtați grijă și zoriți, cu câtă silință, cu câtă răvnă, cu câtă sirguință numai puteți, ca cunoștința învățaturii creștinești să pîtrundă și să cuprindă de tot sufletele tuturor. Căci, ca să vă grăesc cu Apostolul Petru, «*fieste carele precum a primit dar, între voi cu acela servind, ca nește buni ispravnici ai darului celui de multe feluri alui Dumnezeu*»⁶⁾

Sirguința și silințele voastre cu mijlocirea Fecioarei nepetate să vi-le facă rodnice binecuvântarea Apostolească, care ca o dovadă a dragostii Noastre și ca arună a darurilor cerești v'o împărțăm cu iubirea cea mai mare, voue și poporului încredințat fiește-căruia din voi.

Dat în Roma, la sfântul Petru, în 15 Aprilie 1905, al Pontificatului Nostru anul al doilea.

Piu P. P. X.

- 1) II. Cor. 1. 12. 2) Mt. 13. 35.
3) L. c. 34. 4) Moral. 1. 17. cap 26.
5) II. Moisi 32, 26. 6) I. Petru 4, 10.

Una mai sprintenă dintre ele se puse deodată stălp înaintea celorlalte: «*Tu fetelor hăi, oare d-șoara să aibă draguț?*» Și rîseră pe asta toate, cu foarte mare poftă.

În Dumineca aceea a sfintelor Paști în casa preotului Maxim a fost o bucurie mare. Fata le-a povestit atâtea noutăți, atâtea mici bucurii și dureri din viața petrecută la școală. A mai fost ea acasă pe destule vacanțe, dar n'a avut nici când așa poftă de vorbă. Spunea pășanii petrecute cu ani înainte, de cari, până acum, nici nu amintise. Mama ridea cu lacrimi, iar părintele Maxim își mîngăia foarte des barba răsărită și mustețile bogate. Din când în când, prințându-o pe după cap, își punea mâna și pe fruntea senină, înaltă a domnișoarei.

— «*Puiule, că ștregărită mi-ai mai fost!*» Se înduioșă apoi, și-și simția ochii umezi.

Avea o inimă bună și o fire tare părintele Maxim. Pe popor îl povățuia cu vorbe aspre și hotărâte. Când spunea el la sfîrșitul unei predici — și ce mai predici — că trebuie reînnoit turnul dela biserică, că sunt de lipsă icoane nouă, oamenii vedeau o singură voință: voința popii. Și la sfîrșit vedeau numai oamenii, că bine s'a făcut ce s'a făcut, și țineau mult la popa lor. Totuși

Vlădicii Feleacului.

După adunarea memorabilă dela 21 Maiu din Feleac, îndemnat și de articolul d-lui N. Iorga, care tocmai bine ne sosise, și animat de întreg spiritul adunării acesteia, care părea că desgroapă o lume îngropată de viu — am mai rămas o zi în acest împrăștiat sat de munte, ca să-mi adun impresiile însuflețitoare în însuși mediul ce mi le-a inspirat.

Era și examenul final al școlii statit pe ziua aceea, 22 Maiu, dar ceea ce mă reținea era mai mult decât examenul. Voiam să cercetez odată pe îndelete și cu răgaz aceasta biserică a Feleacului, în jurul căreia de o vreme străluce — în închipuirea noastră — figura craiului Matieș și smerite fețe de vlădici.

Am făcut aceasta cercetare, cred cum se cade. Și nu fără mîngăiere. Va trebui să dau samă mai pe larg, cândva, despre starea de acum și din trecut, a acestei biserici.

Acum înse țin să anticipez un document nou, ce l'am găsit cu acel prilej, — încurcat printre niște hărțulii, țidule de cununii și însemnări trecătoare, — și care aruncă o nouă lumină asupra Vlădicii Feleacului.

Documentul însuși este numai o copie dar asupra autenticității ei, — deși cu oare cari lacune — nu poate încăpea nici o îndoială. Este făcută de vre-o auctoritate oficioasă, fiindcă are număr oficios, și e făcută din anul 1782. Actul însuși datează din 1538.

Eată cuprinsul acestui document:

3149/1782.

Nos Stephanus Ewtwes Judex ceterique Jurati Consules Civitatis Coloswariensis Significamus tenore praesentium quibus expedit universis quod Domina Anna (consanguinea) quondam Petri Episcopi Valachalis de Felek, consors..... Joannis Demether in possessione (pagi Szelesthe) in pertinentiis civitatis Cibiniensis residentis coram nobis personaliter constituta sponte et libere confessa est retulitque in hunc modum: Quomodo ipsa matura intra se deliberatione prehabita totalem portionem suam possessionariam in possessione Felek sitam habitam a matreque sua in eam jure hereditatis devolutam, videlicet: unam domum, unum hortum pomiferum, et fenetum cum diversis utilitatibus et pertinentiis quibuslibet verisque metis ejusdem de jure et ab antiquo conpertam pertinere que debent..... Joanni presbitero Valachali et plebano ejusdem possessionis Felek haeredibusque suis et posteritatibus universis pro florenis undecim bone monete hungaricalibus (plene ut dixit) ab eodem perceptis..... onavit dedisset vendidisset, incripsisset et perpetuasset jure perpetuo et irrevocabili in filios..... universosque per haeredes tenentium, possidentium pariter et habentium nullum jus, nullamque juris et dominii proprietatem eadem Domina Anna et maritus

doe slăbiciuni are și părintele Maxim: preoteasa și fata, singura fată. Vecinic cu voe bună, înșina ținerețele celei dintâi, și-a pus carul în pietri și strânsă o zestre bună, pentru a doua. Acum ce mai are să fie, e în mâinile lui Dumnezeu.

Domnișoara povestea cu o mare însuflețire despre «*o reprezentanție teatrală*», ce au dat-o ele, elevele. Ea avuse rolul principal, și alți, cari au fost de față, îi spuneau ei mai târziu, că a jucat foarte bine, și că a cântat ca o priveghitoare.

Aici preoteasa o sărută, iar părintele încruntă din sprâncene. Voia bună a ținut toată ziua, iar sara târziu părinții mai vorbeau încă șoptind, despre viitorul copilei lor.

— «*Mi-se pare, soro, că Reli e cam înfumurată. Mi-ar părea foarte rău să se aleagă din ea o femeie cu toane. Atunci n'a ajutat nimic toată dragostea noastră*».

— «*Las' frate, nu judeca și tu astfel. E prea tinără ca să judece așa de așezat, cum ai voi tu*». Și preotesii îi veni în minte ce gânduri avea ca fată mare. Hotărît, nici că i-a trecut vr'odată prin minte, că îi vor zice cândva: dna preoteasă Maxim. Și eată, cât a fost de bine așa. Doar

suus Joannes Demether haeredesque et posteritates universi in praefata portione vendita sibi ipsis per amplius reservare. Sed totum et omne jus omne denique juris et dominii proprietatem in praefatum Joannem presbiterum haeredesque suos et posteritates universos transtulissent jurisque ipsorum ascripsissent prout etiam (igitur) transtulit, dedit, vendidit ascripsit et proprietavit coram nobis pleno cum effectu assumerunt nihilominus eadem Domina Anna in personis mariti sui heredumque suorum memoratum Joannem presbiterum haeredesque suos et legitimos successores in pacifico dominio praescriptae portionis videlicet venditae contra quoslibet legitimos impeditores et turbatores tueri, protegere et conservare propriis suis laboribus et expensis. E contra tamen non praetermisso, quod dum quidam Joannes..... in possessione Kethele residens, cum eadem Domina Anna divisionem bonorum illis consanguineum fore, coramque Kenesio..... fati..... Felek juridice cum ea procesisset. Secundum judicium Kenesii et civium suorum ille Joannes Potropop a divisione alicuius portionis praefatae omnino exclusus fuisset, nihilominus filius ejusdem consanguinei praedicti Petri Episcopi foret et extra thorum legitimum genitus fuisset. Quae quidem causa dum per apellationem in presentium nostrum deducta fuisset nos quoque eam sententiam aprobavimus et roboravimus. In quorum premissorum testimonium praesentes literas nostras sigillo civitatis nostrae majoris et autentici munimine in penden.... roboratas eidem Joanni presbitero et plebano possessionis Felek haeredibusque suis et posteritatibus universis perpetuo valituras duximus concedendas. Datum ex Consistorio nostro Coloswariensi. Feria sexta proxima post Dominecam Invocavit Anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo octavo. (1538).

Importanța actului vor judeca-o istoriografii nostri competenți. Eu relevez deocamdată atâta, că prin el se înlătură definitiv bănuiala, exprimată de dl canonic Dr. Bunea, că Episcopul Petru și Danciu ar fi unul și același episcop: *Petru Danciu*. Se vede din acest act, că la 1538 Petru era mort, — Danciu înse trăia și la 1550. Interesant e, că ni-se face cunoscut și un protopop de pe vremea aceea Ioan din «*Kethele*» (probabil comuna Kétely, rom. Chety din com. Solnoc-Dobâca, protopopiatul Buzei. Acest protopop Ioan era consăngean de aproape al episcopului Petru — «*ex thoro illegitimo*». El pretindea dela Ana doamna din Feleac să împartă cu el moștenirea după episc. Petru. Dar chinezul din Feleac (numele îi lipsește din copie) cu civii sei a judecat, că nu e vrednic și jurații din Cluj au întărit sentința aceasta. Eată un colț mic din viața vlădicească a Feleacului.

Dr. E. Dăianu.

Crestături.

— *Mănăstirea dela Izvor*. E un semn bun al timpului, că oamenii își întorc ochii earăși spre mănăstiri. La noi de un veac încoace atâta s'au părăsit așezămintele acestea sfinte, încât azi abia le mai găsim ici colea numele și ruinele, viață nu mai este în ele. Altarele lor le-au umplut pănginișul și doar grierul de mai

Dumnezeu îndreaptă pașii oamenilor buni și le unește cărările.

A treia zi de Paști, după biserică, d-șoarei îi veni o idee: să dea un teatru aici în sat, cu flăcăi și fete dela ei. «*Va succede, tată, de bună seamă. Să vedeți numai cum am să-i instruez eu*». Și ochii — două diamante negre — îi străluceau de bucurie și însuflețire. Preotesii i veniră lacrimi calde în ochi: pare-că vedea ochii părintelui Maxim, atunci când el e convingea mai întâiu acasă pe dânsa, că cutare lucru trebuie spus în biserică poporenilor, și trebuie să-i înduplece. Popii nu-i veniau lacrimi în ochi, ci simția așa o căldură la inimă, că sta să-l imbețe.

De trei ori la săptămână feciorii și fetele se adunau în școală, și d-șoara popii, mlădioasă ca o trestie, într'o ușoară haină albastră, da povețe și juca înainte rolurile la fie-care. Când s'a ținut cea dintâiu probă, părintele Maxim s'a bătut fata pe umăr acolo înaintea tuturor, dar nu i-a zis nimic. Când a eșit însă în răcoarea de afară, a simțit că ochii-i încep să se umezească, și două lacrimi mari arginții îi scăpară din virful genelor. Negreșit, Reli sămăna cu dânsul. (Va urma).

Ioan Agărbicean.

ține strana. E un păcat al nostru acesta, de care trebuie să ne rușinăm înaintea lui D-zeu și înaintea oamenilor. Că am lăsat să se astupe, să se uite, atâtea isvoare de evlavie, de milă, lumină și mângâiere.

Acum de o vreme pe la mănăstirile acestea părăsite, de cari avem multe, să mai face câte ceva, măcar într'un an odată, la ziua hramului. Să rupe țesutura painginilor și pe sfântul prestol, jalnic și îndurerat, să aduce jertfa cea sfântă de mântuire. Poporul nostru, acest bun și blând și năcăjit popor, aleargă cu drag și cu dor la isvoarele desfundate ale mângâierii. Poate că nu află ceea ce caută acolo — pentru-că mișcarea ce se face acum în jurul acestor ruine a unei lumi mai cucernice — nu e totdeauna cucernică și multe necuviințe se întâmplă; dar constatăm, că o mișcare, ca semn de reînviere, s'a pornit. Mai mult, vedem cu bucurie, că la frații neuniți se lucrează cu toată serioșitatea pentru recăștigarea mănăstirilor luate de Sârbi. Ear acum în zilele trecute s'a pus temelie unei mănăstiri nouă, în Bănat, — diec. Caransebeșului — numită mănăstirea dela »Izvor«. Cu prilejul punerii petrei fundamentale părintele *Macarie Gușcă* a spus o predică cu minte; fără avîntul de lipsă, dar într'o frumoasă limbă românească, a arătat însemnătatea mănăstirilor și a vieții monastice. Ne bucurăm de aceste lucruri, cari le socotim ca tot atâtea semne de reculegere și reînnoțire sufletească.

— **Adunarea din Feleac.** Nu ne putem, noi Români, lăuda că am avea ziare cu bun aparat de informații. Asta mai ales lipsește, pe lângă cele multe, foilor românești: Ce biet știm din foi e din bună voiață unor particulari, dintr'o întemplantare. Uneori despre un fapt de mică însemnătate aflăm mult, prea mult; ear despre lucruri de samă nimic, ori prea puțin. După cum se întâmplă. Astfel nici despre adunarea din Feleac publicul nu a fost informat destul. Afară de o scurtă corespondență a »Gazetei« și de raportul resumat al modestei noastre foi, nimic nu s'a mai scris. Cu atât mai bine ne cade vezînd, că lumea serioasă a înțeles, că n'a fost un lucru de rînd. Eată *Lucaefărul*, care de o vreme străjuește voinicește, serios și inteligent, la interesele noastre culturale, apreciază cinstit, cum se cuvine, lucrurile sevrișite la Feleac. În nrul seu din urmă scrie:

»Despărțământul Cluj al Asociațiunii prin noua sa activitate atrage luarea aminte a tuturor oamenilor de bine, cari se interesează de soarta culturală a poporului nostru. S'au împlinit zece ani, de când din aceasta cetate așezată în inima României de dincoace, nu ne mai sosesc vești îmbucurătoare. Obosită par'că de zguduitorile evenimente, viața românească în acele părți a dormitat în întunecate zece ani împliniți. Acum, reculeasă și primenită de suflete tinere și entuziaste, înalță steagul unei activități pe care stau scrise frumoasele cuvinte: »Lumină și adevăr«. În adunarea generală a despărțământului ținută la Feleac, în ziua de 21 Maiu n., s'au întrunit poporul din jurul Clujului, cărturarii l-au luminat prin prelegeri populare și l-au povățuit cu toată căldura inimii lor, care e calea cea dreaptă a vieții românești. Tot din acest prilej despărțământul a hotărît scoaterea unei *Bibliotecii* pentru popor, a cărui prim număr cuprinde programul de activitate din viitor al comitetului. E un program foarte intim și cu multă pricepere scris de directorul despărțământului Dr. Amos Frâncu, din care multe puncte ar putea fi adoptate și de secțiunea centrală. Vrednicilor bărbați, cari lucrează cu atâta dragoste și înțelepciune pentru luminarea și înaintarea poporului nostru, cu toții le trimitem urările noastre de bine. Dumnezeu să le ajute!«

Răsboiul din Asia.

Infrângerea Rusiei.

Grozavă lovitură a suferit acum Rusia de nou. Toată nădejdea ei e pierdută. Credea, că uriașă flotă de sub cărmuirea lui Rosdestwenski va nimici puterea de pe mare a japonezilor și cu aceasta ar fi hotărâtă soarta răsboiului. Soarta a voit însă altcum. S'a dat lupta cea mai mare, pe care au văzut-o mările și sfîrșitul a fost îngrozitor pentru Rusia. Vasele de răsboiu i-au fost nimicite și în parte luate în stăpînire de japonezi, comandantii ajunși în robie și vre-o 10,000 de oameni pierduți. Valorile mării au înghițit o mulțime de Ruși și spitalele japoneze sunt pline cu răniți de ai Rușilor. Când a auzit Țarul Rusiei despre pierderea flotei, tremurînd din tot trupul a strigat mai de multe ori: »Acum totul e pierdut« și s'a retras apoi în odaia sa de lucru, unde a stat ziua întreagă și numai medicului de casă i-a permis să intre la el.

Știri amănunțite despre luptă nu s'au prea trimis. Comandantul suprem al flotei rusești, Rosdestwenski, a căzut în prinsoare. El s'a luptat cu o vitejie rară și ostașii și ofițerii lui i-au arătat mare încredere și dragoste. Acum zace greu rănit într'un spital japonez. Să scrie, că

piciorul drept va trebui să i-se taie. Ministrul de răsboiu al Japoniei i-a adresat o scrisoare, în care își exprimă admirația pentru vitejia arătată. Nefericitul comandant e într'o stare sufletească de tot tristă. Tot în prinsoare se află și comandantul flotei a III-a rusești, amiralul Neboogatov. Acesta a avut o soartă mai tristă, decât șeful său, de oare-ce a căzut jertfă tradării. El a fost silit de ostași să se predea. Ostașii au fost îndărjiți din cauză, că a tractat cu asprime pe unii soți ai lor și ca să-și răsbune în decursul luptei nu au voit să asculte și l'au silit să se predea. Așa glăsuiesc rapoartele gazetelor celor mari. Împăratul Japoniei a poruncit, ca Neboogatov să fie lăsat liber, ca să se întoarcă în Rusia spre a face raport Țarului despre lupta cea înfricoșată.

Japonezii încă au avut pierderi foarte mari. Pierderile lor până acum n'au fost publicate.

Președintele statelor unite din America de Nord a pășit pe față pentru mijlocirea păcii. Toată lumea ar dori, ca să se facă pace, dar știrile ce vin dela Petersburg ne spun, că Rusia nu vrea să știe de pace. Țarul ar fi zis, că trebuie continuat răsboiul până la cea din urmă picătură de sânge. Nădejdea Rusiei acum iar e în armata de pe uscat și cred că Linevici va spăla rușinea de pe armata rusească. Planul e, ca Linevici să se retragă în continuu spre Siberia silind pe japonezi să țină multă vreme armată mare pe câmpul de luptă, până le vor slei puterile. În vremea asta Rusia să transpoarte încontinuu armată și să o reorganizeze, sperînd, că învingerea de pe urmă va fi pe partea Rușilor.

Japonezii acum se îndreaptă spre portul dela Wladivostok, care acum după nimicirea flotei rusești nu va putea să se opună multă vreme.

RÉVAŞUL CLUJULUI

— **»Inălțarea Domnului«** va fi sîrbătoare cu deosebită strălucire pentru noi Clujenii. La biserica parochială din centru va celebra s. liturgie Revssimul D. canonic *Dr. Augustin Bunea*, care sosește la Cluj astă-seară (7 Iunie) pentru a se-veși cununia religioasă a d-șoarei Elena Hossu, fica frunțașului nostru *Vas. Hossu*, jude la tabla reg. cu dl *Dr. Ioan Vajda-Voevod*, tinerul nostru avocat.

Cununia însăși va avea loc în biserica parochială la ora 1 d. a. Din acest norocos prilej mai mulți frunțași au sosit la Cluj.

— **Adunarea generală** a fondului pentru o școală română de fete în Cluj, se va ținea cum s'a anunțat, Vineri după **»Inălțarea Domnului«**, adică în 9 Iunie n. la oarele 5 d. a.

În **»Gazeta Transilvaniei«** datul adunării s'a tipărit greșit pe 9 Iulie, dar s'a rectificat ulterior. Atragem atențiunea tuturor Românilor de bine la aceasta adunare, care își are importanța ei deosebită. Cei ce doresc a lua parte la adunare — se va ținea în localul casinei — să binevoiască a-și plăti taxa anuală de 4 coroane.

DE PESTE SĂPTĂMÂNĂ

Pentru noua biserică din Cluj.

Conform hotărîrii adunării generale parochiale, ținută în Cluj la 9 Aprilie a. c., la sfîrșitul fie-cărei luni au să se cetească în biserică darurile făcute pentru biserica gr.-cat. cea nouă, ce să va zidi. În Dumineca trecută s'au cetit darurile întrate în luna trecută și am aflat cu plăcere, că în luna lui Maiu s'a înmulțit fondul bisericii celei nouă cu **122 coroane**.

De atunci au mai binevoit a dăru:

Nr. 223. M. On. *Camil Sălăgeanu*, profesor la gimnasiul din Beiuș, 20 coroane.

D-zeu să-i răsplătească cu darurile sale cele bogate!

— **Aniversarea** a treia dela moartea neuitatului Episcop *Mihail Pavel* dela Oradea-mare s'a serbat după vrednicie Joi în 1 Iunie a. c. în Beiuș. Conducătorii și elevii școalelor dela Beiuș și-au adus aminte de marele lor binefăcător. Tinerimea gimnasială a aranjat o ședință festivă, care a arătat mai pe sus de toate, ce amintire plăcută a lăsat marele Arhiepiscop în urma sa. Cuvîntul festiv l'a rostit profesorul Dr. Const. Pavel.

— **Reuniunea română de muzică din Sibiu** va aranja frumoase festivități jubilarie din prilejul norocos, că împlinesc un pătrar de veac dela înființarea sa. Programa sîrbătorilor este astfel întocmită: Joi, 26 Maiu v. a. c. La 9 oare a. m.:

Liturgie festivă în biserica din suburbiul Josefîn. La 11 oare a. m.: Actul festiv cu cântări și vorbire ocazională. Sara la oarele 7^{1/2}: Concert festiv în »sala de expoziții«. Vineri, 27 Maiu v. a. c. Sara la oarele 7^{1/2}: Opera populară română »Moș Ciocărlan« de Tudor cavalier de Flondor. Sîmbătă, 28 Maiu v. a. c. Sara la oarele 7^{1/2}: Se repetează opera »Moș Ciocărlan«. Duminecă, 29 Maiu v. a. c. După ameazi la 4 oare: Opera »Moș Ciocărlan«, pentru popor și tinerime, cu preț redus. Sara la oarele 7^{1/2}: Eventual se repetează din nou opera »Moș Ciocărlan«.

— **Esamenul de maturitate** la gimnasiul din Beiuș să începe în 9 Iunie a. c. Sunt înștiințați la esamen 40 de elevi. În 15 Iunie maturitanții aranjază o petrecere cu dans în hotelul »Stîna de vale«. Venitul curat al petrecerii e menit studenților lipsiți. Comitetul aranjator, sub presidenția d-lui Dr. Florian Stan, profesor, e compus din 35 maturisanți, între cari e și d-șoara Marta Butean, fica d-lui director al gimnasiului Ioan Butean.

— **Cetitorule, lățește »Révașul«** între cunoscuții și vecinii tel.

După-ce ai cetit foala nu o arunca, nici nu învelui cu ea mărfuri, ci dă-o să o cetească cineva, care n'a putut'o încă abona.

— † **Elena L. Mica măr. Dr. M. Pop.** Subscrișii cu inima frîntă de durere, aduc la cunoștința numeroaselor rudeni, amicilor și cunoscuților: că preaiubita și neuitata lor soață, mamă, fică, noră, nepoată, verișoară și consăngeană *Elena L. Mica măr. Dr. M. Pop de Băsești* din Cehul-Silvaniei, după un morb greu și îndelungat, provezută fiind cu sf. sacramente ale muribunzilor, a trecut din lumea aceasta plină de suferințe, la cele eterne, în 3 Iunie 1905 c. n. la 8 oare seara, în al 28-lea an al vieții și al 7-lea an al fericitei sale căsătorii. Rămășițele pămîntești ale scumpei defuncte să vor astruca spre vecinicia odihni în 6 Iunie n. 1905, la 2 oare p. m. după ritual gr.-cat. în cimiterul dn lângă biserica cea nouă. — Fie-i tîrîna ușoară și memoria binecuvîntată! — Dormi în pace suflet blînd, căci memoria ta rămîne neștearsă din inimile noastre! Someș-Odorheiu, la 3 Iunie 1905. Dr. Mihai Pop de Băsești ca soț. Măriuca și Viorica ca fice. Vasile Mica, Ana Catona, Cristina Catona ca părinți. Mihai Pop de Băsești, Maria Pop ca socrii. Mihai Leményi, Aug. Leményi, Ana Leményi măr. Miksa ca frați și soră. Eliu Miksa. Luisa Fuchs ca cumnat și cumnată. George Pop de Băsești, Alesandru Leményi, Paul Huza, Ioan Ternovan, Vasile Leményi, Ana Pop n. Leményi, Susana Truța născ. Leményi, Susana Catona măr. Ternovan, Lina Catona vîd. Hossu, Mărica Catona măr. Răduț, Rozalia Batona ca unchi și mătuși.

Tuturor amicilor și cunoscuților, cari din prilejul morții micuțului și scumpului nostru **Ioan Camil** ne-au cercetat cu condolențele lor mângâitoare, neputîndu-le în particular răspunde, le comunicăm pe aceasta cale sincerile noastre mulțămite.

Cluj, 6 Iunie n. 1905.

Familia Aug. Giurgiu.

Posta Redacțiunii.

On. I. B. în Gy. De aici s'a espedat regulat dela Dumineca Florilor. Causa neprimirii deci e de a să căuta la postă. — On. Amos Fr. Foarte mulțămitori pentru prețiosul material ce ni-ai trimis. Iartă că încă nu l'am putut folosi. Îi va veni rîndul; până atunci o să avem și clișeu. Salutare. — **Mircea dela mare.** »Crucea« e bineșor tradusă, dar ici colea va mai trebui îndreptat versul. Ilustrațiunile de lipsă la carte le vom comanda la d-voastră, să se facă frumos. Dar clișeurile — măcar unele totuși ne vor trebui pentru foaie. Așteptăm restul. Lucrul se va începe curînd. — **»Un poporan participant«**! N'am putut să-ți împlinim dorința, deși abonat, de a publica neschimbate »ordurile« din »scripta« ce ai binevoit a ne trimite. Pentru-că poporeni nostri nu zic: *docente* ci *dascâl*, nici *edificiu*, (în loc de clădire, zidire), nici *anima* în loc de *inimă*, doar nici »*Matia*« în loc de *mîță*. Apoi poporeni nostri, pe cât îi știm, nu cunosc: surprinderi, siguranța, emulațiunea, distragerea, precisiunea, nici chiar desteritatea și flexibilitatea trupului... Ei nu sunt satisfăcuți, ci mulțumiți; ei nu înconjură cu *cinctură* de scînduri *teritoriul scolar* (!) ci închid curtea școlii cu gard ori pîlan de scînduri. Și când ved una ca asta nu »urează mulți ani pe cariera docentală« învîțătorului, ci zic scurt »Să trăiești la mulți ani dascâl nost! Vezi, așa ne place și noue. D-zeu te ție!«... Așa trebuie să scrie și ur. poporan, chiar și când e participant și așa ar trebui să scriem și noi. — Altfel să auzim tot vești bune!

Cui îi place să-și îmbrace copii frumos să cumpere haine frumoase și ieftine dela

Stein S. és Trsa, deposit de haine pentru copii, Cluj, Mátyás Király-tér Nr. 1.

Haine pentru fete de la 1—14 ani cu 1 fl. și mai sus. — Haine pentru băieți 1—14 ani 1 fl. și mai sus. — Căputuri 1—14 ani dela 2 fl. în sus. Pălării, capișoane, șurțe, rochițe, albituri, ciorapi în mare alegere. — Aci să pregătesc corsete după măsură în cele mai noue forme. (79) 5

CĂRȚI NOUE ȘI REVISTE

— **Vasile Cârlova.** *Dr. Ioan Rațiu.* Studiu istoric-literar. Blaj, 1905. 8° 74 pag. Preț 1 cor.

Numele »celor mai buni ai noștri« îl acopere, în loc de strălucire și pomenire cinstelnică și pioasă, cenușa uitării și a necuviinței cu păcat. Cârlova a fost dintre cei mai buni și mai de seamă scriitori ai vremurilor sale. O »floare«, o »stea« a poeziei, stânsă și veștejită de bruma unei dragosti fără de noroc. Meșter mai iscusit al formelor, cum nu era nici unul dintre vârstnicii săi, și talmăcitor mai norocos de gânduri și simțiri avântate și calde, el a făcut ruptură dela șirul de stichuitoari de versuri ușoare, subțiri și săci cu greutatea și măsura gândirii stăpânite și cu miez ce o avea. El a fost înaintemergător și crainic al zilelor visate și nădăjduite în poezia neamului nostru. În cântecul lui întimpinăm ceva din comora neprețuitorilor cântăreți de mai târziu. — Cinstind figurile din trecut, ne cinstim pe noi. Cel ce s'a îndemnat să desvăluie această »floare« din vremile de înmugurire a lit. rom. și să ne deie poeziile lui spre gustare și înțelegere, — acela a săvârșit o lucrare vrednică de cinstea, de laudă și de sprijinul oamenilor de inimă. Ce au uitat să facă frații de dincolo, s'a făcut la noi, — eată o îndoită vrednicie. Recomandăm cartea cu toată căldura.

— **Dr. Victor Onișor:** *Legile grănițelor năsăudeni* despre administrarea pădurilor, regularea proprietății, contractul din 1872 și pacea judecătorească din 1890 cu ordonanțele de executare și esplicări. Bistrița. Tipografia G. Matheiu, 1905. Preț 80 bani.

— **Pamfilu Grapini:** *Monografia comunei mari Rodna nouă* din fostul district al Năsăudului (azi comitatul Bistrița-Năsăud) împreună cu note istorice despre valea Rodnei (1773—1903). Bistrița. Tipografia A. Baciu. 1903. —

Conținutul următoarelor preparate sunt recunoscute de foarte bune de profesori și medici renumiți, **Senegin** contra tusei, răgușelei, durerii de pept, ofitei, tusei măgărești, catarului, astmei, greutății de respirat, lungoarei și tusei seci. **Vindecă sigur și repede.** Preț 1 cor. 20 fil. și 2 cor.

Caspic unsoare. Contra durerii de oase, podagrei, reumatismului, răcelor, durerilor de cap, dinți și nervi, precum și scrintiturilor. Cele mai îmbetrănite boale le vindecă. Preț 1 cor. 20 fil. și 2 cor.

Centarin. Contra morburilor de stomac, precum lipsa de apetit, mistuirea rea, catarul și aprinderea de stomac, greața și vomarea, sgârțurile cele ma grele. Leac sigur. Folosește și la curățirea sângelui. Preț 1 cor. 20 fil. și 2 cor.

Kaljodsarsaparil. Mijloc escelent pentru curățirea sângelui la morburii secrete, 1 sticlă 2 cor.

Laxbonbons, Inchiderea scaunului e cauza diferitelor morburii, precum palpitatea de inimă, amețeli, dureri de cap și altele. Deci cine suferă de încheierea scaunului numai decât să comandeze **Laxbonbons** zacharele purgative, plăcute și dulci la luat. Preț 1 cor.

Chimicale, drogă, legături și bandagerie chirurgice. Instrucție pentru prepararea diferitelor vinarsuri, liqueruri, rom și altele. Tee rusice, parfumuri, săpunuri crem escelent pentru față și mâni. Articole cosmetice, oleu pentru păr. Esență pentru picatul și întărirea părului. Apa de gură și dinți precum și praf. Ori-ce fel de articol din bransă. Toate foarte ieftine. Faceți întrebare și vă veți convinge.

(67) 10—10

Cornel Demeter.
apotecar în Orăștie (Szászváros) Iskola-u. 55

Tipografia

»CARMEN«

PETRU P. BARIȚIU
..... CLUJ

Ferencz József-út 58 sz.

Primește tot felul de lucrări, ce cad în bransa acestei măestrii, executându-le cât se poate de cu gust, în stilul cel mai modern și cu prețuri moderate.

Comande se primesc și la Librăria D-lui **Erich Fabritius** din Cluj (Piața Regelui Matia nr. 32.)

Ca prima tipografie românească în acest comitat, se roagă de binevoitorul sprijin al celorlalte institute românești, precum și al privaților.

In atențiunea miresei!

Serviciu de porțelan de Karlsbad, minunat executat, colorat, complet pentru 12 persoane de la 15 fl. în sus. — Serviciu de sticlărie pentru 12 persoane 33 bucăți 2 fl. 95 cr.

Lampe, atârând, cu eigă 3 fl. 95 cr.

Serviciu de tee și cafea 2 fl. 80 cr. — 3 fl. Obiecte de argint de china — Daruri ocazionale — rame pentru icoane, lampe de grădină, etc. în prețurile de fabrică.

La comanda din provincia mă rog a însemna cea din urnă stațiune de tren.

Somlyai, Succesorul **Müller.**

magazin de sticlărie și porțelanerie

Cluj, Kossuth Lajos u. nr. 4.

NB. Fieștecine dacă cumpără în preț de 10 coroane, primește portretul seu în mărime naturală, cu totul gratis, numai pentru rame plătește 3 coroane. (80) 7—52

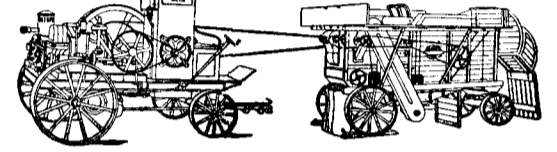
Dénes B. Budapest,

VI. Váci-körút 61 sz.

Magazinul și reprezentanța fabricii priv. ces. și reg. de

MAȘINI ȘI MOTOARE alui

Plewa E., inginer, succesorul lui Brauner & Klasek.

MOTOARE

de benzin, gaz și vapor după modelul din 1905.

2—100 HP.

LOCOMOBIL DE BENZIN 2—20 HP.

Baterii de puternice motoare de gaz în ori-ce mărime cu putere de cal și cu spese de umblat de 2—3 fil. pe ceas. Prețuri ieftine și condițiuni de plătere favorabile. Lista de prețuri gratis.

Se primesc reprezentanți solizi de provincia.

(77) 10—12

Mare surprindere!

600 bucăți numai cu fl. 195.

Un orologiu aurit, Anker precis cu catenă potrivită, umblă punctuos pentru ce să dă garanță de 3 ani, 1 cravată de mătășă modernă pentru domni, 3 batiste fine, 1 inel pentru domni cu imit. de peatră scumpă, 1 sugaretă cu chichimbar, 1 cuțit de busunar cu cele de lipsă, 1 broș pentru dame (noutate), 1 oglindă minunată pentru toiletă, 1 portmoneu de piele pentru bani, 1 coș de mărgele minunat de frumos, 1 păr. bumbi de manjele, 3 bumbi de căm. la pept, toate aur Double cu cheja patent, recușite de scris de nikel, prima, 1 p. butoni de simili brilante, 3 obiecte de jux de mare efect hazliu pentru tineri și bătrâni, un drăguț album, cu 36 icoane cele mai frumoase din lume, 20 obiecte necesare la coresp. și încă 520 alte obiecte nesmintit de lipsă în casă. **Toate laolaltă** cu orologiu — care singur e vrednic banii aceia, costă numai **1 fl. 95.** Trimiterea cu rambursă ori trimițând banii înainte la casa de export.

S. URBACH, Krakau Nr. 154/K.

NB. Pentruce nu cunvine să retrimite banii, astfel risicul eschis (66) 20—

La administrația „Răvașului“ se află:

Cartea Durerii, de E. Bougaud. Preț 1 cor. 50 fil. broșurată 150.

Pentru sezonul de primăvară și vară
recomandă

NEUMANN M.

liferant c. și reg. de curte

Cluj, (Kolozsvár) Mátyás király tér.

Haine de primăvară și vară.

Căpături de tranziție (Double, Ulster, Raglan).

Pardesiuri de primăvară.

Haveloc (cu mâneci și fără mâneci).

Căpături economice.

Haine negre de salon și frac.

Mantale de ploaie și de praf. Pereline de excursiuni, costume de turiști, bicicliști etc.

Mare deposit de vestminte pentru copii.

Mustre și liste de prețuri la cerere gratis și franco. — La comanda din provincia ca măsură e destul a trimite o haină veche. (24) 59—

Ep. P. P. Aron și D. Novacovici,
de Dr. Bunea. Preț 4 c. 50 f. plus 20 fil. porto.

Discursuri, Autonomia bis. de Dr. Bunea.
Preț 5 cor. plus 20 fil. porto.

Vechile Episcopii, de Dr. Bunea.
Preț 2 c. 50 fil. plus porto 10 fil.

Visuri trecute, de Alesandru Ciura.
Preț 1 c. plus 10 fil. porto.

Cântece, de Emil Sabo. Preț 1 cor. plus 10 fil. porto.

Ierarchia Românilor, de Dr. A. Bunea.
Preț 3 cor. plus 10 fil. porto.

Castelul din Carpați, de Jules Verne.
Broș. 1 cor. 60 fil. plus porto 10 fil.

50.000 părechi de păpuci

4 păr. pentru numai fl. 280

câtă vreme mai ține marfa se vor vinde pentru acest preț de batjocură din pricina cumpărării unei mari mase de ghete. 1 păr. pentru domni și p. p. dame de piele, brunetă ori neagră, cu șinoare, de prima calitate și cu talpă bine cuită; 1 păr. p. domni și 1 păr. p. dame păpuci de modă, cu »paspoil«, foarte eleganți, fasonul cel mai nou, cupțuși bine pentru iarnă, foarte drăguți și ușori de purtat. Mărimea după cm. Toate patru păr. numai fl. 280. Trimiterea prin rambursă ori anticipând banii, o face:

Esp. de păpuci a lui S. Urbach

Krakau Nr. 154/K.

Schimbul permis, și banii se returnează la dorință, astfel risicul eschis. (45) 19—

Magazin special de pălării:

Ca „Regele Pălăriilor“ — A „Xalapkirály“-hoz

(77) Cluj — Piața „Regele Matia“ Nr. 17. 7—25

Foarte bogat deposit de pălării din țară și streinătate — pentru bărbați și copii, — cilindre și în chipie de vânat și sport.

Pentru preoțimea orientală tot-deauna se află în Magazin pălării după moda preoțească, moi și tari.

Comandele din provincie se execută punctuos. Trebuie comunicată mărimea capului în centimetri. Intreprindere specială!

Cele mai ieftine prețuri fixe.

Hotel nou în Cluj »Wesselényi«

Strada Wesselényi Miklós Nr. 17. în față cu »Economul«.

Am onoare a aduce la cunoștința P. T. Public, că am preluat și am deschis noul hotel »Wesselényi« provăzut cu chilii de oaspeți mobilate elegant și curat și cu un

Mare Restaurant.

Culina mea și vinurile îngrijite în pivnițele mele sunt cunoscute și recunoscute, de când țineam hotelul »Zöldfa«.

Mă recomand P. T. Publicului inteligent din loc și din jurul Clujului și-l rog să mă cerceteze și în noul local provăzut cu grădină și chiosc de vară.

Cu distincă stimă

Manás József

hotelier.

(76) 10—10